

NGAI KƠN RÃN NHA CHI

Chúa nhật Lễ Lá

BỚTÁ GỒBỒH DỜNG RỎLAU JỖH.

Tình yêu còn lớn hơn hết.

Ớm dớđáp bớta jê-yăn mớ bớta chớtt cau lời dề, cau lời lăh ở moăt-jrùng, kớlôi sớnsớng mớ lùp is : ãnchi gớlờh tàng gớlik gớs behở ? Bớta lời lăh kờ-kai gớ dề ?
Đứng trước sự đau khổ và cái chết của bất cứ ai, ai mà lại không cảm thấy buồn, suy nghĩ và tự hỏi : tại sao lại xảy ra như thế ? Đây là đầu mối của vấn đề ?

Dilăh bol he gễh plai nùs gớgớ, gen ngắn bol he lăh kờn-bớnus. Ai dilăh plai nùs he kră-kũk, gen di gớlăn he ở tớl, halăh nễh rờh nùs nhớm kờn-bớnus, phan kis ở gớgớ ngòt dớ bớta chớtt-jê bớdrờm gớ dề, ẵn ngắn, tài bớh bol gớ ở di lăh kờn bớnus.

Nếu chúng ta có con tim rung cảm, thì chúng ta đúng là người. Còn nếu con tim chai đá, thì có lẽ chúng ta thiếu hay có khi mất tính người, con vật không hề rung cảm trước cái chết của đồng loại, thật đơn giản, vì chúng là loài vật.

Bớta jê-yăn mớ bớta chớtt Kờn rãn Jesu ngai do, hời jà bol he pắl kớlôi sớnsớng mớ rắc dăn bớh tam nùs, bol he ớm dớđáp dùl bớta dờng ngắn tam bớta pin-dờn he dề.

Ñnchi gớlờh tàng Kờn Yàng pắl jê-yăn mớ pắl chớtt ?

Biến cố Đức Giêsu chịu đau khổ và chịu chết hôm nay, mời gọi chúng ta phải suy nghĩ và cầu nguyện từ trong tâm hồn, chúng ta đang đối diện với một vấn đề lớn nhất trong niềm tin của chúng ta.

Tại sao Con Thiên-Chúa lại phải đau khổ và phải chết ?

Ñnchi gớlờh Kờn Yàng dề kong alăh mớ bớta iớh, mớ đư dờp bớta gớj rãn kờn-bớnus iớh-bớsắk dề, tam tũ Kờn rãn ở lờh chi lời iớh-bớsắk ? Rỏlau tai, Kờn rãn lăh Yàng tờm gớnrờh ở rớgới làng pal kong behở.

Tại sao Con Thiên-Chúa chịu thất bại trước sự ác, và hứng chịu sự giận dữ của con người gian ác, trong khi Ngài chẳng làm sự gì gian ác cả ? Hơn nữa, Ngài là Thiên-Chúa không thể phải bị như vậy.

Bol he pal lời jớnau Sră-goh sỏl pớndàng he in, hỡ song he rớgới dờp mớ wắ broă lờh Kờn rãn dề, tài bớh Kờn rãn nễh gớs kờn-bớnus be he, tàng tui ẵn ală dờs he dề, hỡ lăh jê-yăn mớ chớtt.

Chúng ta phải để cho Lời Kinh Thánh soi dẫn chúng ta, thì chúng ta mới có thể chấp nhận công việc của Chúa, vì Chúa đã làm người như chúng ta, nên gánh chịu món nợ của chúng ta, đó là đau khổ và chết.

Ờ gớ cau lờ, ờ gớ gớ nấp-gớ noar lờ rớ gớ kũp-bớ klớn Kờn Yàng đê pãl jê-yăn mớ pãl chớ, Kờn rãn nẻh mứ tam gùng hớ bớh nùs tờm, bớh gớ bớh mớ kờn tống klà s kờn-bớ nus bớh tìs mớ chớ rài rài.

Không có bất cứ ai, không có quyền lực nào có thể bắt buộc Con Thiên-Chúa phải chịu nạn và chịu chết cả, Chúa đã đi vào cuộc khổ nạn và chết do tự ý mình, vì tình yêu và muốn cứu độ con người khỏi tội và chết đời đời.

Dilãh bớh gớ bớh gen bớta jê-yăn mớ bớta chớ Kờn rãn đê ở di lãh gùng đứ, mớya lãh gùng gãn mớ lãm he tus tam bớta kis rài rài.

Nếu là bởi tình yêu thì sự đau khổ và cái chết của Chúa không phải là con đường cùng tận, mà là con đường đi qua để dẫn ta tới sự sống muôn đời.

Ờ gớ bớta gớ bớh lờ đờng rớ lau mớ bớta kong chớ cau he gớ bớh in.

Không có tình yêu nào lớn hơn sự hy sinh mạng sống cho người mình yêu.

Bớh nùs gớ bớh mớ pãh nã bol he tàng Kờn rãn nẻh kong jê-yăn mớ kong chớ, làng he ở rớh tớn tam bớta tìs mớ chớ rài rài.

Do lòng yêu thương mỗi người chúng ta, nên Chúa đã chịu khổ nạn và chịu chết, để chúng ta không mất luôn trong tội và sự chết muôn đời.

Bớh gớ bớh tàng Kờn rãn nẻh cớng gớ he, mớya bớta gớ bớh đờng rớ lau tai tam tũ Kờn rãn kong jê-yăn mớ chớ làng tống klà s he.

Do tình yêu mà Chúa dựng nên chúng ta, nhưng tình yêu còn lớn hơn nữa khi Chúa chịu khổ nạn và chịu chết để cứu độ chúng ta.

Lm. Fx. K'Brel